

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2609/2019
02.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против тужених млд. ББ и млд. ВВ, обојица из ..., које заступа законска заступница мајка ГГ, а чији је пуномоћник Аничка Сабова, адвокат из ..., ради поништаја уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5044/18 од 19.02.2019. године, у седници већа одржаној 02.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5044/18 од 19.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5044/18 од 19.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 423/17 од 04.09.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца за поништај уговора о поклону зукљученог 03.04.2009. године између тужиоца као поклонодавца и малолетних тужених као поклонопримаца, овереног истог дана пред Општинским судом у Врбасу, Одељење у Србобрану под Ов. бр. 651/09 као и да се наложи малолетним туженима да трпе пренос права власништва са по ½ дела са њиховог имена на породичној стамбеној згради 122 м² и земљишту уз зграду – објекат од 374м², све на кат. парц. бр. ..., вн. ... КО ..., на име тужиоца као искључивог власника наведених непокретности. Тужилац је обавезан да малолетним туженима накнади трошкове поступка у износу од 54.950,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж бр. 5044/18 од 19.02.2019. године, жалбу тужиоца одбио и потврдио пресуду Основног суда у Врбасу П 423/17 од 04.09.2018. године. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, нису испуњени, из разлога што у предметном поступку није потребно уједначити судску праксу имајући у виду да нижестепене пресуде, садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питању побуде за закључење уговора о поклону. У нижестепеним пресудама, изражен је правни став да побуда тужиоца за закључење уговора о поклону, није била да се учини поклон својим малолетним синовима овде туженима, већ да се банка онемогући да наплати потраживање од тужиоца по основу уговора о кредиту од 24.10.2006. године, што указује да је побуда за закључење наведеног уговора била недопуштена и неморална, услед чега се тужилац у смислу члана 104. ЗОО не може позивати на своју сопствену несавесност и не може уживати правну заштиту из ништавог правног посла, што не одступа од става Врховног касационог суда по том питању. Следом реченог, нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја уговора о поклону поднета је суду 10.04.2017. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско – правном спору који се не односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора од 10.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић